

[Bouet.]

pege på, at der jo også er andre end alders- og invaliderentemodtagere, som mærker dyrtiden, nemlig de private pensionister, som gennem en lang årrække, foruden at de gennem deres skat har betalt til den almindelige aldersrenteordning, også har ydet et personligt offer på en 5—6 pct. af deres løn. Disse mennesker har overhovedet ingen mulighed for at få deres pension reguleret. Den højtærede minister har ved tidligere lejlighed udtalt, at han skulle undersøge spørgsmålet, men denne undersøgelse har formentlig endnu ikke fundet sted, for vi har intet hørt om den.

I december 1948 indsendte en hel række organisationer, deriblandt Journalistforbundet og Dansk Journalistforening, repræsenterende ialt ca. 50 000 mennesker, en henstilling til finansministeren om at udvide den i 1947 gennemførte midlertidige ændring af reglerne i loven om påligning af formue- og indkomstskat til staten — hvorved alders- og invaliderentemodtagere og personer, der er fyldt 65 år og har samme indtægter som disse, fik en skattelettelse — til at gælde også disse private pensionister, så at de kunne få et tilsvarende nedslag i skatten. Naturligvis — havde jeg nær sagt — har vi intet svar fået fra finansministeriet. Der er visse ministerier, der formentlig føler sig for store til at svare, selvom det er ret betydelige befolkningsklasser, der spørger, men jeg vil dog bede den højtærede socialminister minde den lige så højtærede finansminister om, at der foreligger denne henvendelse fra en lang række store organisationer.

Men iøvrigt er det et spørgsmål både med henblik på aldersrentenyderne og de private pensionister, om man ikke skulle tage problemet om indførelse af en folkeforsikring op til drøftelse, noget man har talt om før. Den højtærede minister var så elskværdig, sidste gang vi havde en lignende sag på dagsordenen som den, vi behandler i dag, at give tilsagn om nedsættelse af en kommission. En sådan kommission er jo også blevet nedsat, men endnu foreligger der ikke noget resultat fra den. Jeg ved, at det ikke er den højtærede socialministers skyld, men jeg vil dog, ligesom det er sket i folketinget, bede ministeren foranledige, at kommissionen fremskynder sit arbejde. Ellers er det muligt, at vi fra konservativ side vil stille et forslag her i rigsdagen om en overbygning på aldersrenten. Hvis man vil komme aldersrentenyderne til hjælp, således at de kan få den højere levestandard, som

andre medborgere har, vil det være nødvendigt at overveje at gå den vej, jeg her har antydnet.

På mit partis vegne skal jeg anbefale lovforslaget til gennemførelse.

Ingeborg Refslund Thomsen: Selvom der er aldersrentemodtagere, der ved denne lov kun får udbetalt 3 kr. i eengangsydelse, er der mange kommunalmænd, der er utilfredse med disse gentagne eengangsydelser, som vi havde dem i 1945, i 1948 og i begyndelsen af 1949. De er besværlige for kommunerne, og de særlige refusionsregler giver forøget arbejde.

Men dette er jo en anden historie. Vi ved alle — vi hører det daglig —, at tidene er strenge for dem, der skal leve af en talt skilling. De gamles penge er små, og særlig den enlige aldersrentemodtager, der er ene om at betale husleje og brændsel, må sande, at disse to udgiftsposter rejser sig truende og sluger en altfor stor del af renten. Gamle mennesker taler jo altid om den store husleje og det dyre brændsel. Den enlige aldersrentemodtager, der kun har aldersrenten, er altid ringere stillet end et tilsvarende ægtepar.

Jeg har fornylig været med ved indvielsen af to nye, smukke, også kostbare alderdomshjem, lyse og næsten hvad man kan kalde festlige. Jeg glædede mig over, at de gamle havde et eget tekøkken i hver afdeling, og tænkte, at forhåbentlig har de råd til at udvise lidt gæstfrihed og traktere slægt og venner, der kommer på besøg, med en ekstra kop kaffe. Det lompepengetillæg, de nu får, giver dem lidt mere at råde over selv, lidt mere frihed, for selvom livet på et alderdomshjem på mange måder er sorgløst, kan de gamle jo let føle sig lidt vel meget under administration. I en tid med bekymringer og frygt for stigende priser vil dette tillæg sikkert blive påskønnet af de gamle, der ikke som de unge kan imødegå en prisstigning ved at søge at forøge deres indtægter.

På mit partis vegne skal jeg anbefale forslaget.

Chr. Nielsen: Af den højtærede socialministerens forelæggelsestale og flere af ordførernes bemærkninger får man det indtryk, at der med det foreliggende lovforslags gennemførelse skulle være ydet fuld retfærdighed mod rentemodtagerne her i landet. Jeg vil gerne have lov at sige, at min opfattelse er en ganske anden. Den trang, nød og elendighed, der hersker hos